

[Laurits Pedersen.]

Man har imidlertid også i den vestlige side af sognet beskæftiget sig med tanken om opførelse af en kirke, nemlig ude i et skole-distrikt, der hedder Vorslunde, et distrikt, der består af meget store mosestrækninger, som nylig er opdyrket, og det er derfor en egn med fremgang i befolkningen. Der er bygget en skole derude, og gennem mange år har man også gerne villet have en lille kirke til disse beboere, der har så langt ind til Give kirke. Det var allerede på så tidligt et tidspunkt som i 1917—20, at man beskæftigede sig med dette spørgsmål, og dengang var der bevilget 15 000 kr. fra staten, men på grund af at beboerne ikke var enige om, hvor kirken skulle ligge, blev det ikke til noget dengang. Spørgsmålet er taget op senere, og jeg har i de sidste par år været ovre hos de — jeg kan nok sige — skiftende kirkeministre og talt om denne sag, og den har mødt megen velvilje. En af de forhenværende ministre sidder og morer sig over, at jeg siger: skiftende ministre, men sådan er det jo, enten man nu er glad for det eller ked af det. Man har modtaget beboerne både fra Farre og Vorslunde med stor velvilje ovre i kirkeministeriet, fordi man tilfulde har set, at er der nogen, der har brug for at få en kirke, er det sådanne distrikter, hvor man har så langt til sognekirken. Det har været muligt også i dette distrikt at indsamle det beløb, man plejer at kunne indsamle, nemlig halvparten af det, som en kirke er projekteret til. Man havde i virkeligheden med fuld ret kunnet regne med, at denne lille kirke i Vorslunde havde været optaget på indeværende års finanslov. Det er ingen stor kirke, den er vist projekteret til ca. 130 000 kr., og af dette beløb er altså halvparten indsamlet.

Jeg vil meget henstille til den højtærede kirkeminister at optage noget af dette på tillægsbevillingsloven, hvis det er muligt; der er måske også andre kirker her i landet, som venter på bevilling. Jeg ser nok, at et beløb på ca. 500 000 kr. er stillet til rådighed til reparation og restaurering af gamle kirker rundt omkring i landet. Det ville være meget beklageligt, hvis man helt skulle holde inde med opførelse af nye kirker der, hvor det i meget høj grad er tiltrængt, og derfor henstiller jeg, at man om muligt optager den ene af de kirker, jeg har omtalt, på tillægsbevillingsloven. I kirkeministeriet ved man god besked med, hvilken af dem der kommer først. I sognene er beboerne heller ikke uenige om dette, selvom de i og for sig begge kunne ønske at komme først.

Dernæst vil jeg henvende mig til den

højtærede indenrigs- og boligminister angående et spørgsmål, der i øjeblikket interesserer mange af vore kommuner og vil gøre det også i den nærmeste fremtid. Det gælder opførelsen af hjem til de gamle i kommunerne. Mange steder har man indrettet det sådan, at de gamle, der ikke kan klare sig selv, kan få en bolig på et alderdomshjem eller de gamles hjem, som man kalder det, men det er vanskeligt for kommuner, der skal bygge helt nye alderdomshjem, at gøre dette uden støtte fra staten. Der har nu, hvad jeg hilser med stor tilfredshed, fundet en undersøgelse sted, som viser, at et alderdomshjem for at blive rentabelt skal have en vis størrelse, og derfor kunne man måske i mange tilfælde komme ud for et forlangende om, at flere sogne skulle være fælles om et alderdomshjem. Alle ved, at det er meget uheldigt. De gamle kan man ikke sådan flytte fra et sogn til et andet; det kan mange gange være vanskeligt at få dem til at flytte ind på et alderdomshjem, hvis de har boet i et af sognets yderdistrikter, og det er vel forståeligt. Jeg hilser derfor med stor tilfredshed, at man, som det er oplyst, i kommunerne kan opføre mindre alderdomshjem, der kan være lige så rentable i drift som de større, og det kan de mindre kommuner jo kun være glade for.

Det, som skaber vanskelighederne, er, at man har koblet boligstøtteloven sammen med huslejeloven. Vi ved, at et udvalg i øjeblikket er i gang med disse problemer, og arbejdet skal helst være færdigt inden nytår, således at vi kunne få en retningslinie for det fortsatte byggeri af disse boliger og for statsstøtten hertil. En løsning på dette spørgsmål vil fra kommunernes side blive hilst med stor tilfredshed. Jeg vil tilføje, at de kommuner — og det er adskillige —, som i indeværende år er begyndt på opgaven og måske allerede er i gang med at opføre alderdomshjem, med rette kan forvente støtte gennem boligstøtteloven. Disse kommuner må man tage med, selvom de er færdige med eller i hvert fald står midt i byggeriet af alderdomshjem. Dette vil jeg meget gerne henstille til den højtærede indenrigsminister, selvom der allerede har været møder med kommunalfolkene. Skønt der jo nu skal investeres mindre, er det klart, at det hele ikke kan standses. Investeringer til bygning af alderdomshjem må fortsat finde sted, selv med det budget, vi har for øjeblikket.

Jeg vil dernæst gerne rette en henstil-